

okolice budynków, śmietników itp.). Z przyrodniczego punktu widzenia zbiorowiska te nie przedstawiają większej wartości fitosocjologicznej i biocenotycznej.

Odminną grupę stanowią sztucznie założone zbiorowiska wokół istniejących domostw. Składają się one głównie z ozdobnych roślin zarówno jednorocznych, jak i wieloletnich, w tym z licznych krzewów (zdjęcie 8).

Niewlekie ppwierzchnie dawnych terenów rolnych zajmują tzw. ugory. Wykształcone na terenach dawnych pól uprawnych antropogeniczne zbiorowiska roślin wieloletnich, stanowią drugą fazę, po zespołach roślin jednorocznych i dwuletnich (rzędu *Sisymbrietalia*), zarastania (zdjęcie 2). Są to zbiorowiska należące do klasy *Artemisietea Vulgaris* (podklasa *Artemisienea vulgaris*). Z przyrodniczego punktu widzenia nie przedstawiają one większej wartości fitosocjologicznej i biocenotycznej. Wieloletnie ugory charakteryzują się znacznym uproszczeniem pod względem składu gatunkowego w porównaniu z biocenozą naturalną oraz osłabionymi możliwościami samoregulacji. Dalszym etapem jest sukcesja drzew i krzewów (zdjęcie 16).

2.6. Walory krajobrazowe

Pojęcie krajobrazu nie jest jednoznaczne, a jego definicja różni się w zależności od dyscypliny naukowej, z punktu widzenia której to pojęcie jest rozpatrywane. Potocznie pod pojęciem krajobrazu rozumie się wygląd powierzchni Ziemi. W ochronie przyrody i ekologii przez krajobraz rozumiemy wiele oddzielnych elementów (takich jak drzewa, pola, rzeki, budynki, drogi itd.), które razem tworzą pewną całość. Przez wielu specjalistów (m.in. architektów krajobrazu) krajobraz jest postrzegany, jako synteza środowiska przyrodniczego, kulturowego i wizualnego. Krajobraz tworzy więc całość przyrodniczo – kulturową i stanowi zasób wartości wizualno – estetycznych, powstałych w wyniku wzajemnego oddziaływania czynników przyrodniczych i antropogenicznych.

Fizjonomię krajobrazu przedmiotowego obszaru określają przede wszystkim zasadnicze elementy morfologii terenu i sposób użytkowania gruntów. Teren w granicach opracowania jest praktycznie płaski – nie ma tutaj żadnych istotnych elementów urozmaicających rzeźbę. Rozpatrując drugi zasadniczy element determinujący krajobraz – sposób użytkowania gruntów, można stwierdzić, że w granicach obszaru dominuje rolniczy sposób użytkowania terenów. Spore powierzchnie zajmują grunty orne oraz użytki zielone – łąki i pastwiska. Pewnym urozmaicheniem krajobrazu, podnoszącym jego walory, są nieliczne szpalery wierzb wzdłuż rowów melioracyjnych (zdjęcie 11) oraz niewielkie śródpolne skupiska drzew (zdjęcie 9). Występująca zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa jest zlokalizowana głównie wzdłuż drogi żwirowej,